

Ik vind het jammer dat aan dit onderzoekboek geen naamregister werd toegevoegd.

De Nederlandse vertaling door Bab Westerveld is doorgaans behoorlijk maar soms ook minder gelukkig en verradert gebrek aan kennis over het onderwerp.

"Koelte" voor "wind" moge een marineterm zijn, gangbaar Nederlands is het niet. Ongelukkig is het ook, "drag" als "traagheid" te vertalen, vooral in "traagheidsfactor", dat een heel ander begrip oproept. Op blz. 205 zijn "staander" en "ligger" verwisseld en op blz. 145 wordt 1 gram op 2 cm² als gemiddelde opgegeven. Dat is wat hoog. Een goede vertaling zou 3 gram per dm² opleveren.

Samengevat: Vooral het eerste en derde deel vormen een waardevol naslagwerk. Wie maar één vliegerboek wil bezitten, kan geen betere keus doen dan dit boek.

harm

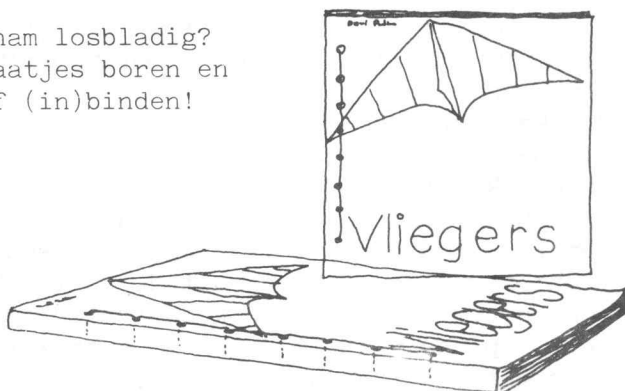
David Pelham, VLIEGERS

Uitgave: Andreas Landshoff Productions BV
1979

ISBN 90 6210 067 8 f 27.50

tip

Pelham losbladig?
8 gaatjes boren en
zelf (in)binden!

harm

Onlangs kreeg ik van een Haagse vliegeraar een afbeelding van een van de Waldofs. Het is een samengestelde vlieger. Centraal staat een driehoekige doos, waartegen langs de hoeken vleugels zijn aangebracht. Het vliegertouw wordt direkt aan een van de vleugels vastgemaakt. Die vleugel fungeert dan als kiel. De vlieger is geheel symmetrisch. Omdat ik de kiel naar verhouding zo groot vond, twijfelde ik aan de stabiliteit en begon met een model van polytheen. Hoogte 29,5 cm, vleugellengte 14,5 cm (vanaf de doos gemeten). Stokken 4 mm ramin, dus rijkelijk zwaar voor die maat. Nadat het juiste bevestigingspunt voor de lijn was gevonden, vloog dit model prachtig in windkracht 4 à 5.

Mijn besluit, een spinnakerversie te maken, stond vast. Die uitvoering kreeg de maten zoals op de tekening aangegeven. De ramin-stokken 7 mm dik. Ik hem hem geprobeerd bij windkracht 3 à 4 en 5. Hij blijkt erg stabiel en heeft nauwelijks trekkracht door de steile positie die hij inneemt. Een vlieger die er wezen mag, hoed af voor het ontwerp!

